

а тѣй сѣщо ны поучава, че за да получимъ отъ Бога прощеніе на грѣхове-тѣ си, ный сме длѣжни да простимъ по-напредъ ближни-тѣ си, кои-то сѣ съгрѣшили противъ насъ. По тѣзи причинѣ това повечеріе ся нарича *прощенный вечеръ*.

§ 94. Особенности въ Богослуженіе-то на пригитовителны-тѣ недѣли кѣмъ великій-тѣ постъ. Като пригитовлява презъ тѣзи недѣли вѣрующы-тѣ кѣмъ постъ и покаяніе, църква-та приспособява кѣмъ тѣзи цѣль, несамо чтеніе отъ евангеліе-то, нѣ и много другы пѣснопѣнія. Отъ недѣлж-тѣ за Митаря и Фарисея, тя наченва да пѣе на всенощно-то бдѣніе подиръ поліелейскы-тѣ псалми, трогателны пѣсни:

„Покажи ми двери жизнедавче! оутренюетъ бо дѣхъ мой ко храму Св. Твоему, храмъ носай тѣлесный весь оскверненъ; но яко щедръ очисти благотворною Твоею милостію.“

„На спасеніа стези настави ма, Богородице, стѣдными бо окалахъ дѣшъ грѣхми, и въ лѣности все житіе иждимъ, но Твоими молитвами избави ма отъ всякіа нечистоты.“

„Множества содѣанныхъ много лютыхъ помышленъ, окаянный, трепещи страшнаго дне сѣднаго; но надѣа сѣ на милость благотвореніа Твоего, яко Давидъ вопію Ти: помилуй ма, Боже по величїи, Твоей милости.“

А въ недѣлж-тѣ за блудный-тѣ сынъ за да напомнимъ по-живо и по-ясно на грѣшны-тѣ за тѣхно-то удаляваніе отъ небе-то и за тѣхны-тѣ грѣхове, църква-та подиръ поліелейны-тѣ псалми пѣе псаломъ (136), кой-то Еврей-тѣ сѣ пѣли, кога-то сѣ были въ вавилонскій-тѣ плѣнъ. Той ся наченва тѣй: „на рѣкахъ вавилонскихъ, тамо сѣдохомъ и плакахомъ, внигда поманѣти намы Сїона.“